

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. birželio 8 d.*

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1328 – Tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importas – Galutinis antidempingo muitas – Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 – 18 straipsnio 1 dalis – Būtina informacija – Nebuvimas – 9 straipsnio 4 dalis – „Mažesnio muito taisyklė“ – Tikslinė kaina – Europos Sąjungos pramonės pelnas – Nustatymas – Paskutinių tipiškų metų pasirinkimas – 2 straipsnio 9 dalis – Eksporto kainos nustatymas – Sąjungos pramonei padaryta žala – Taikymas pagal analogiją – Sumažintų kainų skirtumo apskaičiavimas – Motyvavimas“

Sujungtose bylose C-747/21 P ir C-748/21 P

dėl 2021 m. gruodžio 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

PAO Severstal, įsteigta Čerepovece (Rusija) (C-747/21 P),

Novolipetsk Steel PJSC (NLMK), įsteigta Lipecke (Rusija) (C-748/21 P),

atstovaujamos *avocate* M. Krestiyanova ir *avocatė* N. Tuominen,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, iš pradžių atstovaujamai K. Blanck ir J.-F. Brakeland, vėliau J.-F. Brakeland,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, įsteigta Liuksemburge (Liuksemburgas),

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún, antrosios kolegijos pirmininkė A. Prechal (pranešėja) ir teisėjas N. Wahl,

generalinis advokatas N. Emiliou,

* Proceso kalba: anglų.

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2023 m. sausio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniais skundais *PAO Severstal* (C-747/21 P) ir *Novolipetsk Steel PJSC (NLMK)* (C-748/21 P) prašo panaikinti atitinkamai 2021 m. rugsėjo 22 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimus *Severstal / Komisija* (T-753/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:612, toliau – Sprendimas *Severstal / Komisija* (T-753/16)) ir *NLMK / Komisija* (T-752/16, nepaskelbtas Rink. EU:T:2021:611, toliau – Sprendimas *NLMK / Komisija* (T-752/16)) (toliau kartu – skundžiamieji sprendimai); jais tas teismas atmetė atitinkamai *Severstal* ir *NLMK* ieškinius, kuriais prašyta panaikinti 2016 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/1328, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 210, 2016, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), kiek šis reglamentas su jomis susijęs.

Teisinis pagrindas

- 2 Nepaisant to, kad iki ginčijamo reglamento priėmimo įsigaliojo 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21), kuriuo panaikintas ir pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51), iš dalies pakeistas 2014 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 37/2014 (OL L 18, 2014, p. 1) (toliau – pagrindinis reglamentas), pagrindiniame reglamente numatytos materialinės teisės normos toliau buvo taikomos nustatant šiose sujungtose bylose nagrinėjamus dempingą ir žalą, nes dempingo ir žalos, dėl kurių buvo priimtas ginčijamas reglamentas, tyrimas apėmė laikotarpį nuo 2014 m. balandžio 1 d. iki 2015 m. kovo 31 d. Vis dėlto šių normų turinys yra toks pat kaip atitinkamų Reglamente 2016/1036 numatytų normų, todėl tai, kad šio reglamento normos buvo taikomos arba jomis remiamasi bylose, dėl kurių pateikti šie apeliaciniai skundai, neturi reikšmės.

- 3 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje buvo numatyta:

„Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties [Sąjungos] muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį [gautą] pelną.

Išlaidos, kurios gali būti koreguojamos, apima įprastines importuotojo išlaidas, kurias padengia bet kuri kita [Sąjungos] ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju arba eksportuotoju, įskaitant įprastines pervežimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, maito mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už prekių importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų skirtumą bei pelną.“

- 4 Šio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje buvo nustatyta:

„Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei pagal 21 straipsnį reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti [Europos] Sąjungos interesai, [Europos] Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį antidempingo muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija inicijuoja tą procedūrą ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos. Antidempingo maito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei tokio mažesnio maito pakaktų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.“

- 5 Minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta:

„Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminaros ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Išsiaiškinus, kad kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais. <...>“

Ginčų aplinkybės

- 6 Skundžiamuose sprendimuose išdėstytas ginčų aplinkybės, kurios yra aktualios priimant šį sprendimą, galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 7 *Severstal* ir NLMK yra pagal Rusijos teisę įsteigtos bendrovės, veikiančios plieno produktų, be kita ko, plokščių šaltai valcuotų plieno produktų, gamybos ir platinimo rinkoje.
- 8 Gavusi *Eurofer*, *Association européenne de l'acier*, ASBL skundą, 2015 m. gegužės 14 d. Komisija paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų inicijavimą (OL C 161, 2015, p. 9).
- 9 Dempingo ir žalos tyrimas apėmė laikotarpį nuo 2014 m. balandžio 1 d. iki 2015 m. kovo 31 d. Žalai įvertinti reikšmingų pokyčių nagrinėjimas apėmė laikotarpį nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2015 m. kovo 31 d. (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).
- 10 *Severstal* ir NLMK pateikus savo atsakymus į antidempingo klausimyną ir po patikrinimų vietoje, kuriuos Komisija atliko šių įmonių ir su jomis susijusių prekyautojų patalpose, 2015 m. spalio 30 d. raštais Komisija pranešė minėtoms įmonėms apie savo ketinimą taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį, nes šiuose atsakymuose jos per nustatytą terminą nepateikė būtinos informacijos ir trukdė tinkamai atlikti tyrimą, kai tik pradėjus patikrinimą vietoje nepateikė prašomų dokumentų.
- 11 2015 m. lapkričio 13 d. atskirais raštais *Severstal* ir NLMK pateikė prieštaravimą dėl šio straipsnio taikymo ir išreiškė norą toliau bendradarbiauti.

- 12 2016 m. liepos 29 d. Komisija priėmė ginčijamą reglamentą; jo 1 straipsnyje buvo numatyta, kad, pirma, pagal tam tikrus KN kodus klasifikuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės visų pločių plokščių valcuotų produktų iš geležies arba nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, išskyrus nerūdijantįjį plieną, taip pat šaltai valcuotų, neplakiruotų, nepadengtų arba neapviltų, po šaltojo valcavimo toliau neapdorotų produktų (toliau – nagrinėjamasis produktas) importui nustatomas galutinis antidempingo muitas, ir, antra, nustatyta, kad šio muto tarifas *Severstal* importui yra 34 %, o NLMK importui – 36,1 %.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiami sprendimai

- 13 2016 m. spalio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Severstal* ir NLMK ieškinius dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.
- 14 Dviem 2017 m. gegužės 31 d. nutartimis antrosios kolegijos pirmininkas leido *Eurofer* įstoti į abi *Severstal* ir NLMK inicijuotas bylas palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 15 Grįsdamos savo ieškinius *Severstal* ir NLMK pateikė atitinkamai šešis ir penkis pagrindus. Nagrinėjant šiuos apeliacinius skundus reikšminga tik tai, kaip Bendrasis Teismas vertino *Severstal* ieškinio pirmąjį ir šeštąjį pagrindus, pateiktus byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Severstal / Komisija* (T-753/16), taip pat NLMK ieškinio antrąjį ir penktąjį pagrindus, pateiktus byloje, kurioje priimtas Sprendimas *NLMK / Komisija* (T-752/16).
- 16 Šiuose pirmajame ir antrajame pagrinduose *Severstal* ir NLMK iš esmės teigė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnį, Sutarties dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189) 6.8 straipsnį, šios sutarties II priedą ir proporcingumo principą, taip pat padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad jos nevisapusiškai bendradarbiavo, todėl reikėjo atsižvelgti į turimus duomenis. Skundžiamais sprendimais Bendrasis Teismas atmetė šiuos pagrindus; jis iš esmės patvirtino, kad *Severstal* ir NLMK nepateikė visos patikimos ir būtinos informacijos, kad Komisija galėtų atlikti tyrimą, todėl nepadarę jokios klaidos Komisija galėjo taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį.
- 17 Šio sprendimo 15 punkte nurodytuose šeštajame ir penktajame pagrinduose *Severstal* ir NLMK iš esmės teigė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir 9 straipsnio 4 dalį, taip pat padarė akivaizdžių vertinimo klaidų, kai nustatė žalos pašalinimo lygį. Konkrečiai kalbant, jos teigia, kad Komisija nustatė nepagrįstą ir pernelyg didelį Sąjungos pramonės pelno dydį ir padarė klaidą, kai žalos skirtumui apskaičiuoti pagal analogiją taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Skundžiamais sprendimais Bendrasis Teismas atmetė šiuos pagrindus; jis nusprendė, kad Komisija nepadarė klaidos, kai nustatė žalos pašalinimo lygį.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 18 Apeliaciniu skundu byloje C-747/21 P *Severstal* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti Sprendimą *Severstal / Komisija* (T-753/16),
 - priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme.
- 19 Apeliaciniu skundu byloje C-748/21 P NLMK Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti Sprendimą *NLMK / Komisija* (T-752/16),
 - priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme.
- 20 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti abu apeliacinius skundus kaip nepagrįstus ir priteisti iš *Severstal* ir NLMK bylinėjimosi išlaidas.
- 21 2022 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo pirmininkas paprašė šalių pateikti nuomonę dėl galimo bylų C-747/21 P ir C-748/21 P sujungimo, kad būtų bendrai vykdomas procesas ir priimtas sprendimas.
- 22 2022 m. rugsėjo 22 d. raštais Komisija informavo Teisingumo Teismą, kad neprieštarauja dėl šių bylų sujungimo. 2022 m. rugsėjo 28 d. raštu *Severstal* Teisingumo Teismui nurodė, kad pritaria bylų sujungimui. Tos pačios dienos raštu NLMK nurodė, jog prieštarauja dėl bylų sujungimo, kad būtų bendrai vykdomas procesas, tačiau dėl to nepateikė jokių motyvų.
- 23 2022 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimu, priimtu pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 54 straipsnį, bylos C-747/21 P ir C-748/21 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdomas procesas ir priimtas sprendimas.
- 24 Taikant proceso organizavimo priemonę, 2022 m. spalio 24 d. raštu šalių buvo paprašyta atsakyti į tam tikrus Teisingumo Teismo klausimus. Komisija į šiuos klausimus atsakė 2022 m. lapkričio 24 d. *Severstal* ir NLMK į juos atsakė 2022 m. gruodžio 1 d.

Dėl apeliacinių skundų

- 25 Grįsdamos apeliacinius skundus *Severstal* ir NLMK remiasi trimis pagrindais: pirmasis pagrindas iš esmės grindžiamas teisės klaidomis aiškinant pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, įrodymų iškraipymu ir iš esmės netiksliu faktinių aplinkybių nustatymu, antrasis pagrindas – teisės klaidomis taikant ir aiškinant šio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, trečiasis pagrindas – teisės klaidomis taikant ir aiškinant minėto reglamento 2 straipsnio 9 dalį.
- 26 Kadangi šie *Severstal* ir NLMK nurodyti pagrindai iš esmės sutampa, jie bus nagrinėjami kartu.

Dėl apeliacinių skundų pirmųjų pagrindų

Šalių argumentai

- 27 Pirma, apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, kai vertino, kaip Komisija taikė šią nuostatą ginčijamame reglamente, prieš tai neišsprendęs klausimo, ar nagrinėjamas produktas yra galutinis produktas, ar pusgaminis. Nuo atsakymo į šį klausimą priklauso kriterijai, pagal kuriuos tikrinama, kaip buvo taikoma pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis. Be to, Bendrasis Teismas nemotyvavo savo sprendimo nagrinėjamuosius produktus kvalifikuoti kaip pusgamineis ir klaidingai apribojo savo kontrolę dėl Komisijos tyrimų. Dėl šių priežasčių *Severstal* ir NLMK ginčija atitinkamai Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 32, 56, 58 ir 68 punktus ir Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 33, 50, 56, 79, 80 ir 163 punktus.
- 28 Antra, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus ir skundžiamuose sprendimuose iš esmės netiksliai nustatė faktines aplinkybes.
- 29 Konkrečiai kalbant, *Severstal* ginčija Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 70, 72, 80, 81, 83, 84, 90–94, 97 ir 102 punktus ir pateikia šiuos argumentus:
- to sprendimo 70 ir 81 punktuose pateiktas vertinimas, kad Komisija negalėjo patikrinti, ar visos žaliavų įsigijimo sąnaudos buvo tiksliai atspindėtos *Severstal* apskaitoje, yra iš esmės neteisingas, atsižvelgiant į jos atsakymo į antidempingo klausimą F-14b priedo ir Patikrinimo dokumento Nr. 11 turinį,
 - minėto sprendimo 72 punkte pateiktas vertinimas, kad *Severstal* šio atsakymo F-14 A priede nenurodė savo gamybos sąnaudų, kurias reikia nurodyti remiantis sąnaudų klasifikacija pagal įvairius Komisijos patvirtintus gaminių kontrolės numerius (toliau – PKN), yra iš esmės netikslus, nes tame punkte konstatuota, kad per patikrinimą vietoje *Severstal* nurodė savo pačios klasifikacijos suderinimą su Komisijos reikalaujama PKN struktūra,
 - to paties sprendimo 80 ir 89 punktuose pateiktas vertinimas, kad *Severstal* neįrodė, jog neturi būtinų duomenų, yra klaidingas, nes ji įrodė, kad žaliavų sąnaudos buvo ne „priskirtos“ nagrinėjamajam produktui jos vidaus kompiuterinės apskaitos sistemos SAP ERP (toliau – SAP sistema), o „sumuojamos“ kiekviename gamybos etape pagal kiekvieną atskirą gamybos kodą,
 - Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 90–93 punktuose pateiktas vertinimas, kad *Severstal* nustatė du skirtingus žaliavų sąnaudų paskirstymo kriterijus, yra iš esmės netikslus, atsižvelgiant į jos atsakymą į 2015 m. rugsėjo 10 d. Komisijos raštą, kuriuo prašyta pašalinti tam tikrus trūkumus, ir į Dokumentą Nr. 16, kurį *Severstal* pateikė per patikrinimą vietoje.
- 30 NLMK ginčija Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 54–57, 68, 77–79 punktus, motyvuodama tuo, kad juose Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus arba iš esmės netiksliai nustatė faktines aplinkybes, kiek tai susiję su dokumentais Nr. 23, 25, 28 ir 34.
- 31 Konkrečiai kalbant, NLMK tvirtina, kad to sprendimo 55, 68 ir 123 punktuose Bendrojo Teismo pateikti vertinimai iškraipo Dokumente Nr. 34 nurodytas faktines aplinkybes. Priešingai, nei matyti iš šių punktų, šio dokumento turinys yra toks pat kaip ir Dokumento Nr. 23, kuris gautas ir patikrintas per patikrinimą vietoje ir kuriame nurodytas bendras pervežtų negalutinių produktų kiekis ir sąnaudos. Todėl šiuo klausimu negalima teigti, kad Dokumente Nr. 34 buvo

naujos informacijos ar kad jis pateiktas pavėluotai. Be to, Komisija Dokumentą Nr. 34 naudojo tik tam, kad nustatytų bendrą kiekį ir sumą, o ne tam, kad suskirstytų informaciją pagal kodus, kaip buvo prašoma. Toks naudojimas lėmė Komisijos klaidą vertinant skaičiavimų suderinamumą ir absurdišką išvadą, kad NLMK pardavė daugiau, nei pagamino.

- 32 NLMK taip pat ginčija minėto sprendimo 81 ir 116 punktus, motyvuodama tuo, kad, priešingai, nei šiuose punktuose vertino Bendrasis Teismas, ji pateikė tinkamą, išsamią ir patikrinamą informaciją. NLMK teigimu, išnagrinėjus dokumentuose Nr. 23 ir 34 pateiktą informaciją galima konstatuoti, kad jos atlikti suderinimai buvo pagrįsti SAP sistemos, patikrintos per patikrinimus vietoje, įrodymais, kad paaiškinimai buvo logiški ir neprieštaringi ir atspindėjo sudėtingą integruotos plieno gamyklos apskaitos struktūrą. Komisija nesuprato, kad norint patikslinti pakartotinai naudojamų atliekų, t. y. metalo laužo, gamybos sąnaudas pagal jų rinkos vertę, už kurią šis metalo laužas atiduodamas į gamybą, reikia papildomai atskaityti sąnaudas be kiekio (kuris jau buvo atskaitytas anksčiau). Dėl tokio nesupratimo padaryta klaidinga išvada, kad, pirma, ji pardavė daugiau, nei pagamino, ir, antra, visi duomenys yra nepatikimi.
- 33 Komisija mano, kad pirmieji apeliacinių skundų pagrindai yra nepriimtini, kiek jais siekiama, kad Teisingumo Teismas iš naujo išnagrinėtų faktines aplinkybes, o likusi jų dalis yra nepagrįsta.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 34 Pirma, dėl apeliančių argumento, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, nes prieš vertindamas, kaip Komisija taikė šią nuostatą ginčijamame reglamente, nenagrinėjo ir nemotyavo atitinkamo produkto kvalifikavimo kaip galutinio produkto ar pusgaminių, nors minėtoje nuostatoje nurodytos būtinos informacijos patikrinimo kriterijai skiriasi pagal tai, kaip produktas kvalifikuojamas, pažymėtina, kad reikia atmesti Komisijos prieštaravimus dėl šio argumento priimtimumo. Iš tiesų, priešingai, nei teigia Komisija, pateikiant minėtą argumentą keliamas teisės, o ne fakto klausimas, nes tas argumentas susijęs su pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymo kriterijais.
- 35 Dėl to paties argumento pagrįstumo primintina, kad šia nuostata Komisijai suteikiama galimybė daryti išvadas dėl dempingo ir žalos remiantis turimais duomenimis, kai suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja atliekant antidempingo tyrimą, neleisdama susipažinti su būtina informacija ar jos nepateikdama per šiame reglamente nustatytus terminus arba labai trukdydama šiam tyrimui.
- 36 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad minėtoje nuostatoje vartojama sąvoka „reikalinga informacija“ reiškia suinteresuotųjų šalių turimą informaciją, kuri leidžia Komisijai atlikti antidempingo tyrimus ir padaryti preliminarį ar galutinį, teigiamą ar neigiamą išvadą (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 47–49 ir 57 punktus).
- 37 Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad vertinimas, ar tam tikra informacijos dalis yra „reikalinga informacija“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, turi būti atliekamas ne abstrakčiai, o atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno tyrimo aplinkybes (2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 49 punktą).
- 38 Vadinas, šis vertinimas turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į tai, kad tokia informacija turi leisti Komisijai atlikti antidempingo tyrimus.

- 39 Reikšmingas kriterijus vertinant, ar suinteresuotosios šalies turima informacija yra būtina, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, yra toks pat, neatsižvelgiant į konkrečias kiekvieno tyrimo aplinkybes. Bet kuriuo atveju būtina nustatyti, ar ši informacija gali leisti Komisijai padaryti reikiamas išvadas atliekant nagrinėjamą antidempingo tyrimą. Taigi tai, ar nagrinėjamas produktas yra galutinis, ar pusgaminis, negali turėti įtakos kriterijui, pagal kurį vertinama, ar ši nuostata taikytina.
- 40 Be to, dėl to, kad apeliančės remiasi Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti pažeidimu, primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją sprendimo motyvuose turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti Bendrojo Teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti priimtą sprendimą pagrindžiančias priežastis, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę (2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Europos Sąjunga / Kendrion*, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 80 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 41 Priešingai, nei teigia apeliančės, iš Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 46–102 punktų ir Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 38–91 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas pakankamai išdėstė priežastis, dėl kurių nusprendė patvirtinti, kad Komisija turėjo taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį *Severstal* ir NLMK vykstant procedūrai, per kurią buvo priimtas ginčijamas reglamentas. Dėl tokio išdėstymo apeliančės gali suprasti Bendrojo Teismo sprendimą pagrindžiančias priežastis, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę.
- 42 Taigi reikia atmesti kaip nepagrįstą apeliančių argumentą, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį dėl to, kad prieš vertindamas, kaip Komisija taikė šią nuostatą apeliančioms ginčijamame reglamente, jis nenagrinėjo ir nemotyavo atitinkamo produkto kvalifikavimo kaip pusgaminių.
- 43 Antra, dėl to, kad *Severstal* remiasi Komisijos diskrecijos teismine kontrole ir mano, jog šioje byloje Bendrasis Teismas neteisingai aiškino ir taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, pernelyg susiaurindamas savo kontrolės dėl Komisijos tyrimo apimtį, konstatuotina, kad *Severstal* nepakankamai paaiškina, kodėl Bendrasis Teismas padarė tariamą teisės klaidą. Todėl šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 44 Trečia, dėl apeliančių argumento, kad Bendrasis Teismas iškraipė tam tikrus įrodymus ir iš esmės netiksliai nustatė faktines aplinkybes, primintina, kad pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas paduodamas tik dėl teisės klausimų.
- 45 Taigi apeliacinėje byloje Teisingumo Teismo jurisdikcijai nepriklauso nei nustatyti faktinių aplinkybių, nei iš esmės nagrinėti įrodymų, kuriais Bendrasis Teismas grindė šias faktines aplinkybes. Jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai, laikytasi bendrųjų teisės principų ir proceso taisyklių, taikomų įrodinėjimo pareigai ir įrodymų rinkimui, tik Bendrasis Teismas sprendžia dėl jam pateiktų įrodymų įrodomosios galios (2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Dyson / Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 46 Bendrasis Teismas tokią išimtinę jurisdikciją įgyvendina su sąlyga, kad faktinės aplinkybės nėra jo paties iš esmės netiksliai nustatytos ir jam pateikti įrodymai nebuvo iškraipyti. Nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas turi įgaliojimus tikrinti, ar nustatydamas šias faktines aplinkybes Bendrasis Teismas tai padarė tiksliai pagal bylos dokumentus ir ar jas vertindamas

neiškraipė šių įrodymų (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 6 d. Sprendimo *BAI ir Komisija / Bayer*, C-2/01 P ir C-3/01 P, EU:C:2004:2, 47 punktą; taip pat 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Dyson / Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 47 Taip pat primintina: kai apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, pagal SESV 256 straipsnį, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą jis privalo tiksliai nurodyti, kokius įrodymus iškraipė, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių Bendrasis Teismas, atlikdamas vertinimą, šitaip iškraipė įrodymus. Be to, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad išskraipymas turi būti akivaizdus iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (2022 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Komisija / Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Tas pats pasakytina apie apelianto nurodytą iš esmės netikslų faktinių aplinkybių nustatymą.
- 48 Byloje C-747/21 P *Severstal* teigia, pirma, kad Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 70 ir 81 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės netiksliai nustatė faktines aplinkybes, kai pažymėjo, kad Komisija negalėjo patikrinti, ar visos žaliavų įsigijimo sąnaudos buvo tiksliai atspindėtos *Severstal* apskaitoje ir ar jos iš tikrųjų buvo įtrauktos į nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudas, nes *Severstal* atsakymo į antidempingo klausimą F-14b priedas „Išankstinių sąnaudų dokumentas“ ir Patikrinimo dokumentas Nr. 11, nurodytas Komisijos dokumentų sąrašo antraštinėje dalyje „Įprastų sąnaudų derinimas su SAP sistema“, įrodo visas šių žaliavų sąnaudas.
- 49 Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 70 ir 81 punktų matyti, jog Bendrojo Teismo vertinimas grindžiamas neginčijamu faktu, kad nurodytos sąnaudos apėmė tik sąnaudas, susijusias su nagrinėjamojo produkto „pardavimu“, o ne dar ir uždarojo naudojimo tikslais gaminamų produktų sąnaudas. Iš F-14b priedo nėra akivaizdu, kad uždarojo naudojimo tikslais gaminamų produktų sąnaudos buvo įtrauktos ir dėl to galėjo būti patikrintos. Dėl Patikrinimo dokumento Nr. 11, tariamai nurodyto Komisijos dokumentų sąrašo antraštinėje dalyje „Įprastų sąnaudų derinimas su SAP sistema“, pažymėtina, kad *Severstal* jo nepateikia ir nepaaiškina šio sąrašo. Be to, šio dokumento nėra šalių byloje T-753/16 rašytinių pastabų priedų aprašymuose. Taigi *Severstal* neįrodė, kad tame dokumente nurodytos sąnaudos akivaizdžiai apėmė uždarojo naudojimo tikslais gaminamų produktų sąnaudas.
- 50 Antra, dėl *Severstal* teiginio, kad Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 72 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, jog atsakymo į antidempingo klausimą F-14 A priede ji nenurodė savo gamybos sąnaudų, kurias reikia nurodyti remiantis sąnaudų klasifikacija pagal įvairius Komisijos patvirtintus PKN, yra iš esmės netiksli, nes šiame punkte konstatuota, kad per patikrinimą vietoje *Severstal* nurodė savo pačios klasifikacijos suderinimą su Komisijos reikalaujama PKN struktūra, reikia pažymėti, kad *Severstal* pateikia sutrumpintą to punkto citatą. Iš tiesų minėtame punkte nurodyta, kad per šį patikrinimą pateikta informacija „vis dėlto apėmė, kaip ieškovė patvirtino per teismo posėdį, tik „parduotų“ produktų gamybos sąnaudas, neįtraukiant gamybos sąnaudų, susijusių su įmonėje perdirbtais produktais“. Vadinasi, *Severstal* iš tikrųjų nenurodė visų savo gamybos sąnaudų, kurias reikia nurodyti remiantis sąnaudų klasifikacija pagal įvairius Komisijos patvirtintus PKN, ir neįrodė, kad Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 72 punkte padarytos išvados yra iš esmės netikslios.
- 51 Trečia, dėl to, kad *Severstal* skundžia minėto sprendimo 80 ir 89 punktuose pateiktą vertinimą, kad ji neįrodė, jog neturi būtinų duomenų, pažymėtina, kad tokį skundą reikia atmesti, nes *Severstal* nepakankamai paaiškina aptariamus esminius netikslumus ar įrodymus, kuriuos šiuo klausimu tariamai iškraipė Bendrasis Teismas.

- 52 Ketvirta, dėl to, kad *Severstal* skundžia minėto sprendimo 90–93 punktuose pateiktus vertinimus, motyvuodama tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad ji nustatė du skirtingus žaliavų sąnaudų paskirstymo kriterijus, ir neteisėtai patvirtino nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų patikslinimus, reikia konstatuoti, kad *Severstal* iš tikrųjų prašo iš naujo įvertinti faktines aplinkybes ir įrodymus, tačiau pakankamai tiksliai nenurodo Bendrajam Teismui priskiriamų esminių netikslumų ar įrodymų iškraipymo, ir neįrodo nagrinėjimo klaidų, dėl kurių tas teismas, atlikdamas vertinimą, šitaip iškraipė įrodymus. Taigi toks skundas yra nepriimtinas.
- 53 Galiausiai, penkta, dėl to, kad *Severstal* skundžia to paties sprendimo 94, 97 ir 102 punktus, konstatuotina, kad ji nenurodo motyvų, kodėl šiuose punktuose pateikti vertinimai yra teisiškai klaidingi, todėl ir toks skundas nepriimtinas.
- 54 Byloje C-748/21 P NLMK mano, kad Sprendimo NLMK / Komisija (T-752/16) 55, 68 ir 123 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai iš esmės nusprendė, kad ji nepateikė informacijos apie nagrinėjamojo produkto (tiek galutinio, tiek pusgaminio) bendrą gamybos kiekį ir sąnaudas, nors ši informacija nurodyta dokumentuose Nr. 23 ir 34, kurie Komisijai buvo pateikti per patikrinimą vietoje.
- 55 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip matyti iš Sprendimo NLMK / Komisija (T-752/16) 54 punkto, NLMK neginčijo to, kad savo atsakyme į antidempingo klausimą nenurodė visos nagrinėjamojo produkto gamybos apimtys. Kaip nurodo Komisija, ir jai nebuvo prieštarauta, tokią išvadą ji padarė po to, kai per patikrinimą vietoje Dokumentas Nr. 23 buvo pateiktas siekiant patikrinti, ar buvo atskaitytos sąnaudos dėl produktų atsargų pokyčio vykstant gamybai; kaip paaiškėjo, šis atskaitymas susijęs su pusgaminiais, o jų kiekis šiame atsakyme nebuvo nurodytas. Padariusi šią išvadą Komisija paprašė NLMK pateikti duomenis apie tiriamojo pusgaminio sąnaudas pagal produkto rūšį. Atsakydama į šį prašymą NLMK šio patikrinimo pabaigoje pateikė Dokumentą Nr. 34. Dokumentų Nr. 23 ir 34 turinys iš dalies sutampa, nes kiekviename iš jų yra duomenų apie nagrinėjamojo produkto (tiek galutinio, tiek pusgaminio) bendrą gamybos kiekį ir sąnaudas. Tačiau jie skiriasi tuo, kad Dokumente Nr. 34 taip pat yra duomenų apie sąnaudas ir kiekį pagal pusgaminio rūšį.
- 56 Vis dėlto Bendrasis Teismas neiškraipė šių dokumentų, kai, pirma, Sprendimo NLMK / Komisija (T-752/16) 68 punkte konstatavo, kad Dokumentas Nr. 34 buvo pateiktas pavėluotai, kad po patikrinimo vietoje jo nebuvo galima patikrinti ir kad jame buvo ne tiesiog suskirstyta pagal gamybos kodus Dokumente Nr. 23 nurodyta informacija, bet jis pateiktas kitokiomis aplinkybėmis, siekiant suderinti NLMK atsakyme į antidempingo klausimą nurodytus sąnaudų atskaitymus dėl produktų atsargų pokyčių vykstant gamybai, antra, to sprendimo 55 punkte pažymėjo, kad Dokumente Nr. 34 pateikta informacija nepašalina NLMK priskirtino trūkumo, t. y. tai, kad ši nenurodė visos gamybos ir pajėgumo dėl viso nagrinėjamojo produkto, bet leido Komisijai nustatyti NLMK pateiktų gamybos duomenų nenuoseklumą, nes iš jų matyti, kad pastaroji nurodė bendrą parduotą kiekį, viršijantį tai, ką įmanoma pagaminti, atsižvelgiant į atsargų pokyčius, netinkamos kokybės gaminius ir atliekas, apie kuriuos ji pranešė, ir, trečia, to sprendimo 123 punkte padarė išvadą, jog remdamasi šiame atsakyme jau pateikta informacija ir vietoje surinktuose dokumentuose esančia informacija NLMK negalėjo pagrįsti savo argumentų, kad reikėjo atsižvelgti į jos duomenis apie parduotus kiekius.

- 57 Iš tiesų tokie Bendrojo Teismo vertinimai susiję su dokumentų Nr. 23 ir 34 įrodomąja galia, atsižvelgiant į tai, kad Komisija patikrino juose esančius duomenis po to, kai jie buvo pateikti vykstant administracinei procedūrai, per kurią priimtas ginčijamas reglamentas. Vis dėlto šie vertinimai reiškia faktinių aplinkybių vertinimą, o tai, išskyrus jų iškraipymą, nepatenka į Teisingumo Teismo kontrolę nagrinėjant apeliacinį skundą.
- 58 NLMK taip pat klaidingai teigia, kad Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 81 ir 116 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė informaciją, kurią ji pateikė dėl dvigubo atliekų ir netinkamos kokybės gaminių atskaitymo, kai nusprendė, kad ši informacija nėra patikima. Iš tiesų savo argumentais NLMK tik ginčija Bendrojo Teismo pateiktą faktinių aplinkybių vertinimą, tačiau neįrodo jokio iškraipymo ar to, kad faktinės aplinkybės iš esmės netiksliai nustatytos.
- 59 Galiausiai dėl to, kad grįsdama savo argumentus NLMK remiasi dokumentais Nr. 25 ir 28, konstatuotina, kad ji nenurodo, dėl kokių priežasčių šių dokumentų turinys yra iškraipytas.
- 60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti apeliančių argumentus, grindžiamus tuo, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus ir iš esmės netiksliai nustatė faktines aplinkybes.
- 61 Taigi pirmuosius apeliacinių skundų pagrindus reikia atmesti.

Dėl apeliacinių skundų antrųjų pagrindų

Šalių argumentai

- 62 *Severstal* ir NLMK teigia, kad atitinkamai Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 243–257 punktuose ir Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 209–223 punktuose Bendrasis Teismas padarė klaidų, kai pateikė savo aiškinimą ir tikrino, kaip Komisija taikė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, taip pat, kai neatsakė į apeliančių argumentus. Be to, jos mano, kad Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti, atsižvelgiant į jų šiuo klausimu pateiktus argumentus.
- 63 Konkrečiai kalbant, apeliančės skundžia tai, kad Bendrasis Teismas patvirtino, jog taikydama šio 9 straipsnio 4 dalį Komisija dėl pasaulinės finansų krizės galėjo pasirinkti 2008 m. kaip paskutinius tipiškus metus tiksliniam Sąjungos pramonės pelnui nustatyti, nors tie metai nepateko į nagrinėjamąjį laikotarpį. Šiuo atveju nurodyti metai yra pernelyg nutolę, kad juos būtų galima laikyti tokiais metais, o jų pasirinkimą lėmė klaidingas minėto 9 straipsnio 4 dalies taikymas.
- 64 Be to, apeliančės mano, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą, kai nusprendė, kad pasirinkdama paskutinius tipiškus metus aptariamam pelnui nustatyti Komisija nebuvo saistoma nagrinėjamojo laikotarpio.
- 65 Tai, kad šiam pelnui nustatyti buvo pasirinkti 2008 m., yra nesuderinama, kiek tai susiję su finansų krize, ir su Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 151 ir 152 punktuose, taip pat Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 185 ir 186 punktuose pateiktais vertinimais. Šiuose punktuose Bendrasis Teismas nusprendė neatsakyti į apeliančių argumentus dėl atsižvelgimo į šią krizę vertinant Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas, kad būtų galima apskaiciuoti Sąjungos pramonei padarytą žalą. Taigi Bendrasis Teismas nepagrįstai patvirtino Komisijos požiūrį, kad į minėtą krizę reikia atsižvelgti nustatant tikslinį Sąjungos pramonės pelną pagrindinio reglamento

9 straipsnio 4 dalies taikymo tikslais, o ne vertinant šią žalą. Vis dėlto šis pelnas nėra pelnas, kurio reiktų siekiant užtikrinti Sąjungos pramonės gyvybingumą ir (arba) pakankamą kapitalo grąžą įvykus išorės įvykiui, kaip antai pasaulinei finansų krizei.

- 66 Apeliantės teigia, ir tai yra pagrindinis jų argumentas, kad finansų krizė gali būti aplinkybė, į kurią reikia atsižvelgti apskaičiuojant minėtą žalą, todėl importas iš atitinkamų šalių negali būti vienintelis reikšmingas veiksnys, dėl kurio Sąjungos pramonė patyrė žalą. Neatsakydamas į šiuos argumentus Bendrasis Teismas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti.
- 67 Jos teigia, ir tai yra papildomas jų argumentas, kad jeigu finansų krizė nėra reikšmingas veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti vertinant priežastinį ryšį tarp šios žalos ir tokio importo, Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad Komisija negalėjo pasirinkti 2008 m. kaip referencinių metų, kad apskaičiuotų Sąjungos pramonės pelno dydį.
- 68 Komisija mano, kad antrieji apeliacinių skundų pagrindai yra nereikšmingi, kiek jie susiję su Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 151 ir 152 punktais, taip pat Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 185 ir 186 punktais, o likusi jų dalis yra nepagrįsta.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 69 Antruosiuose apeliacinių skundų pagrinduose apeliantės iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai aiškino ir taikė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, ir pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą ir pareigą motyvuoti, kai pasirinko ne į nagrinėjamąjį laikotarpį patenkančius metus, o 2008 m. kaip paskutinius tipiškus metus tiksliniam Sąjungos pramonės pelnui nustatyti.
- 70 Pirma, primintina, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas iš esmės turi jurisdikciją tik ištirti pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų teisinį vertinimą (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 55 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Apeliančių argumentas, kad teisėtų lūkesčių apsaugos principas pažeistas dėl to, kad buvo pasirinkti 2008 m. kaip paskutiniai tipiški metai tiksliniam Sąjungos pramonės pelnui nustatyti, pirmą kartą buvo pateiktas apeliaciniame procese. Taigi šis argumentas yra nepriimtinas.
- 71 Antra, reikia pripažinti nereikšmingais apeliančių argumentus, grindžiamus tuo, kad Bendrasis Teismas nusprendė neatsižvelgti į finansų krizės poveikį, kai vertino Sąjungos pramonei padarytą žalą ir šios žalos bei nagrinėjamo importo priežastinį ryšį, kaip matyti iš Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 151 ir 152 punktų, taip pat Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 185 ir 186 punktų. Šią žalą ir šį priežastinį ryšį Bendrasis Teismas vertino nagrinėdamas NLMK ieškinio trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus, pateiktus byloje, kurioje priimtas Sprendimas *NLMK / Komisija* (T-752/16), taip pat *Severstal* ieškinio ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus, pateiktus byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Severstal / Komisija* (T-753/16). Vis dėlto Bendrojo Teismo atliktas šių pagrindų nagrinėjimas nėra apeliacinių skundų dalykas. Vadinas, apeliančių argumentai, pateikti dėl šių skundžiamų sprendimų punktų, neatsižvelgiant į jų pagrįstumą, bet kuriuo atveju negalėtų lemti šių sprendimų panaikinimo. Dėl tų pačių priežasčių nereikšmingais turi būti pripažinti ir apeliančių argumentai, grindžiami tuo, kad Bendrasis Teismas nemotyvavo savo sprendimo atmesti jų argumentus, susijusius su finansų krizės poveikiu žalos ir priežastinio ryšio vertinimui.

- 72 Trečia, dėl apeliančių teiginių, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai aiškino ir taikė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, primintina, kad šios nuostatos paskutiniame sakinyje įtvirtinta „mažesnio muto taisyklė“, pagal kurią antidempingo muto suma turi būti mažesnė už nustatytą dempingo skirtumą, jeigu šio mažesnio muto pakaktų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.
- 73 Taigi, kaip pažymėta generalinio advokato išvados 52 punkte, šia taisykle siekiama išvengti, kad nustatytu antidempingo muto būtų viršyta tai, kas būtina žalai, kuri šiai pramonei padaryta dėl importo dempingo kaina, pašalinti. Tokia taisyklė pateisinama atsižvelgiant į antidempingo muto pobūdį ir tikslą: šie muitai yra ne sankcijos ar kompensacinės priemonės, skirtos patirtai žalai atlyginti, o veikiau gynybos nuo nesąžiningos konkurencijos, atsirandančios dėl importo dempingo kaina, priemonė (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91 punktą). Šiais muitykais siekiama tik sutrukdyti importui dempingo kaina arba paversti jį ekonomiškai nenaudingą ir taip atkurti dėl šio dempingo sutrikdytą nacionalinės rinkos pusiausvyrą.
- 74 Iš ginčijamo reglamento 175 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio matyti, kad minėtą taisyklę Komisija taikė nustatydama 34 % galutinio antidempingo muto tarifą *Severstal* importuojamam nagrinėjamam produktui ir 36,1 % galutinio antidempingo muto tarifą NLMK importuojamam nagrinėjamam produktui. Šiems tarifams apskaičiuoti Komisija taikė vadinamąjį priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis metodą. Pagal šį metodą žalos skirtumas apskaičiuojamas lyginant importo dempingo kaina kainas su Sąjungos pramonės tiksline pardavimo kaina. Pastaroji kaina yra kaina, kurią ši pramonė galėjo pagrįstai tikėtis taikyti Sąjungos rinkoje, jeigu tokio importo nebūtų. Siekiant nustatyti tokią hipotetinę kainą, prie Sąjungos pramonės gamybos sąnaudų pridedamas tikslinis pelnas. Šis tikslinis pelnas yra pelnas, kurio Sąjungos pramonė galėjo pagrįstai tikėtis įprastomis rinkos sąlygomis.
- 75 Taikydama minėtą metodą Komisija atsižvelgė į 2008 m. Sąjungos pramonės pelną. Komisijos teigimu, nagrinėjamu atveju tie metai buvo paskutiniai tipiški metai tiksliniam Sąjungos pramonės pelnui nustatyti, nes iš jos tyrimo matyti, kad, pirma, per visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo didelė importo mažomis kainomis apimtis, dėl ko kilo neigiamų pasekmių Sąjungos pramonės pelningumui, ir, antra, dėl finansų krizės 2009 ir 2010 m. negalėjo būti laikomi atspindinčiais įprastas konkurencijos sąlygas (šiuo klausimu žr. ginčijamo reglamento 154–157 punktus). Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 217–223 punktuose ir Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 251–257 punktuose Bendrasis Teismas patvirtino tokį Komisijos požiūrį.
- 76 Atsižvelgiant į apeliančių argumentus, visų pirma pažymėtina, kad, nenustačius pagrindiniame reglamente metodo, pagal kurį būtų apskaičiuojamas mažesnio muto taisyklėje nurodytas žalos skirtumas, Komisija turi plačią diskreciją pasirinkti tokį apskaičiavimo metodą. Vis dėlto Komisija privalo naudotis šia diskrecija laikydamasi administracinės procedūros taikomų Sąjungos teisės sistemoje numatytų garantijų ir įsitikinusi, kad jos pasirinkimas duos patikimų rezultatų.
- 77 Nagrinėjamu atveju pasirinkdama tikslinėmis kainomis grindžiamą metodą Komisija neperžengė minėtos diskrecijos ribų. Iš tiesų, kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 214 punkte ir Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 248 punkte, žalos skirtumui nustatyti naudojant Sąjungos pramonės pardavimo tikslinę, o ne faktinę, kainą

sudaroma galimybė atsižvelgti į importo dempingo kaina spaudimą mažinti Sąjungos pramonės pardavimo kainas. Tai, kad atsižvelgiama į šį spaudimą, prisideda prie rezultatų, gautų taikant šį metodą, patikimumo.

- 78 Dėl apeliančių teiginio, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, kai pasirinko į nagrinėjamąjį laikotarpį nepatenkančius metus kaip paskutinius tipiškus metus tiksliniam Sąjungos pramonės pelnui nustatyti, reikia pažymėti, kad, kaip Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 218 punkte ir Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 252 punkte, nenustačius pagrindiniame reglamente tikslinio pelno nustatymo metodo, Komisija taip pat turi diskreciją nustatyti šį pelną.
- 79 Be to, konstatuotina, kad tikslinio Sąjungos pramonės pelno apibrėžties tikslas – kuo patikimiau atspindėti pelną, kurį ši pramonė būtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis, kad būtų galima nustatyti taikytinus antidempingo muitus, atsižvelgiant į šio sprendimo 73 punkte nurodytus šių muitų pobūdį ir tikslą, tačiau neviršijant to, kas būtina dėl importo dempingo kaina sutrikdytai Sąjungos rinkos pusiausvyrai atkurti.
- 80 Vadinas, kaip iš esmės nurodyta generalinio advokato išvados 55 punkte, paskutinių tipiškų metų duomenys tiksliniam pelnui nustatyti neturi apimti nagrinėjamojo laikotarpio, jeigu šie duomenys neleidžia susidaryti tinkamos nuomonės apie tai, ko reikia sąžiningai konkurencijai laikotarpiu po tyrimo atkurti. Kaip Bendrasis Teismas konstatavo 1999 m. spalio 28 d. Sprendime *EFMA / Taryba* (T-210/95, EU:T:1999:273, 60 punktas), kuriuo jis pagrįstai rėmėsi Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 215 ir 218 punktuose, taip pat Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 249 ir 252 punktuose, pelnas, į kurį reikia atsižvelgti apskaičiuojant tikslinę kainą, turi atitikti pelną, kurio Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis, jeigu nebūtų importo dempingo kaina, nes pasirenkant tokį pelną prisidedama prie to, kad nustačius antidempingo muitus bus atkurta sąžininga konkurencija laikotarpiu po tyrimo.
- 81 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą mažesnio muto taisyklę aiškino taip, kad leidžiama Komisijai, taikant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis metodą, atsižvelgti į metus, nepatenkančius į nagrinėjamąjį laikotarpį, kaip paskutinius tipiškus metus tiksliniam Sąjungos pramonės pelnui nustatyti, siekiant užtikrinti, kad šis pelnas atitiktų pelną, kurio Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis, jeigu nebūtų importo dempingo kaina.
- 82 Be to, nebuvo užginčytas faktinių aplinkybių vertinimas, pagal kurį, pirma, per visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo didelė importo mažomis kainomis iš atitinkamų šalių apimtis, antra, pasaulinė ekonomikos krizė smarkiai paveikė sektorių nuo 2009 m. ir, trečia, 2005–2008 m. buvo didelė konkurencija, tačiau nebuvo ypač palankių rinkos sąlygų, todėl remdamasis šiuo vertinimu Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 219–222 punktuose ir Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 253–256 punktuose Bendrasis Teismas galėjo kvalifikuoti 2008 m. kaip paskutinius tipiškus metus ir nepadarė teisės klaidos, kai taikė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį.
- 83 Galiausiai dėl apeliančių argumento, kad Bendrasis Teismas tinkamai nemotyvavo skundžiamų sprendimų, kiek tai susiję su priežastimis, dėl kurių jis atmetė jų argumentus, grindžiamus klaidingu pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies aiškinimu ar taikymu, reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 40 punkte, pareiga motyvuoti reiškia, kad atitinkamame sprendime turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti Bendrojo Teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti priimtą sprendimą pagrindžiančias priežastis, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę. Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 217–223 punktuose ir

Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 251–257 punktuose pakankamai nurodytos priežastys, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė apeliančių argumentus, grindžiamus paskutinių tipiškų metų tiksliniam pelnui nustatyti pasirinkimu, kurį padarė Komisija taikydama pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį.

- 84 Atsižvelgiant į visus prieš tai nurodytus motyvus reikia atmesti antruosius apeliacinių skundų pagrindus.

Dėl apeliacinių skundų trečiųjų pagrindų

Šalių argumentai

- 85 Apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai patvirtino ginčijamame reglamente Komisijos pateiktą požiūrį, pagal kurį, vertinant Sąjungos pramonei padarytą žalą, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis gali būti taikoma pagal analogiją perpardavėjų, susijusių su eksportuojančiu gamintoju, eksporto kainai nustatyti. Šiuo klausimu *Severstal* remiasi Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 260–272 punktuose ir Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 226–239 punktuose pateiktais Bendrojo Teismo vertinimais.
- 86 Apeliančių teigimu, eksporto kaina, į kurią reikia atsižvelgti vertinant su eksportuojančiu gamintoju susijusių bendrovių priverstinį kainų mažinimą, yra CIF (kaina, draudimas ir frachtas) eksporto kaina, faktiškai nurodyta sąskaitoje faktūroje, išrašytoje pirmam nepriklausomam pirkėjui prie Sąjungos sienos, tačiau negalima pagal analogiją taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį šios kainos tikslinti atsižvelgiant į pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas (PBA išlaidas) ir pagrįstą pelną. Minėta kaina atspindi tai, kad konkuruojama nagrinėjamo importo ir panašaus Sąjungos pramonės produkto kainomis. Tačiau dėl tokio tikslinimo dirbtinai nustatomas žalos skirtumas ir importo kainos lyginamos su Sąjungos kainomis, kurios nėra to paties prekybos lygio.
- 87 Grįsdamos savo argumentą apeliantės remiasi 2011 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimu *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba ir Komisija* (T-107/08, EU:T:2011:704), 2019 m. balandžio 10 d. Sprendimu *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija* (T-301/16, EU:T:2019:234), taip pat 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimu *Hansol Paper / Komisija* (T-383/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:139) ir generalinio advokato P. Pikamäe išvada byloje *Komisija / Hansol Paper* (C-260/20 P, EU:C:2022:13).
- 88 Be to, apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti, nes neatsižvelgė į 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Hansol Paper / Komisija* (T-383/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:139), kuriuo jos rėmėsi vykstant procesui tame teisme.
- 89 Komisija mano, kad trečiuosius apeliacinių skundų pagrindus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 90 Pirma, dėl apeliančių teiginio, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai patvirtino, kad vertindama Sąjungos pramonei padarytą žalą Komisija galėjo pagal analogiją taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį perpardavėjų, susijusių su eksportuojančiu gamintoju, eksporto

kainai nustatyti, reikia pažymėti, kad 2022 m. gegužės 12 d. Sprendime *Komisija / Hansol Paper* (C-260/20 P, EU:C:2022:370) Teisingumo Teismas konstatavo, kad toks taikymas pagal analogiją nėra teisės klaida.

- 91 Iš tiesų Teisingumo Teismas nusprendė: kadangi sumažintų kainų vertinimas, kuriam pagrindiniame reglamente nenustatyta jokie konkretaus metodo, yra ekonomiškai sudėtingas klausimas, Komisija šiuo klausimu turi plačią diskreciją, todėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje numatyto kainų apskaičiavimo metodas nagrinėjant sumažintas kainas pagal analogiją gali būti taikomas, jeigu šis metodas patenka į šiame reglamente numatytą teisinį pagrindą ir nelemia akivaizdžiai klaidingo rezultato (šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99 punktą).
- 92 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 233 ir 234 punktuose, taip pat Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 266 ir 267 punktuose konstatavo, kad Komisija, naudodamasi šia plačia diskrecija, galėjo nuspręsti, kad, siekiant apskaičiuoti priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, pardavimo per susijusius importuotojus atveju eksporto kainą reikia nustatyti taikant pagal analogiją pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, nes ji teisingai pažymėjo, kad, pirma, ši nuostata yra vienintelė šio reglamento nuostata, kurioje pateikiamos patikimos eksporto kainos apskaičiavimo gairės, kai pardavimas eksportui vykdomas per susijusius importuotojus, ir, antra, minėta nuostata atspindi sandorių kainodaros nepatikimumo principą, kuris gali būti taikomas tiek nustatant žalos skirtumą, tiek apskaičiuojant dempingo skirtumą.
- 93 Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad iš siejamų pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio 2 dalies matyti, kad žala turi būti įvertinta, kai produktas dempingo kaina „išleidžiamas į laisvą apyvartą Sąjungoje“, todėl sumažintos kainos iš esmės turi būti apskaičiuojamos importo dempingo kaina lygmeniu. Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad siekdama užtikrinti objektyvų kainų palyginimą nagrinėjamojo produkto pirmojo išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje lygmeniu Komisija galėjo nustatyti šią CIF kainą „prie Sąjungos sienos“, atimdama PAB išlaidas ir pelno maržą iš šio produkto perpardavimo nepriklausomiems pirkėjams kainos (šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 102 ir 105 punktus).
- 94 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai Sprendimo *NLMK / Komisija* (T-752/16) 236 ir 237 punktuose, taip pat Sprendimo *Severstal / Komisija* (T-753/16) 269 ir 270 punktuose konstatavo, kad, pirma, siekiant pašalinti dėl importo padarytą žalą, mažesnio muito tarifo pakankamumas šiuo atveju gali būti pagrįstai vertinamas remiantis eksporto kaina „prie Sąjungos sienos“, o ji laikoma palyginama su Sąjungos „gamintojo kaina EXW sąlygomis“, t. y. tiksliai Sąjungos pramonės pardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina, atėmus įvairias išlaidas, patirtas EXW sąlygomis, pavyzdžiui, transporto ar draudimo išlaidas, tam, kad būtų gaunama nagrinėjamojo produkto gamintojo kaina, ir, antra, sprendimas taikyti šiuo atveju prekybos „prie Sąjungos sienų“, o ne perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui lygį, kaip žalos skirtumo apskaičiavimo kriterijų, gali būti pateisinamas tiek pagal pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį, tiek pagal šio reglamento 3 straipsnio 3 dalį.
- 95 Pirma nurodytų vertinimų nepaneigia apeliančių atsakymas į Teisingumo Teismo klausimą, kurį jis pateikė taikydamas proceso organizavimo priemonę ir siekdamas sužinoti, kokių pasekmių apeliacinių skundų trečiųjų pagrindų vertinimui turi 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimas *Komisija / Hansol Paper* (C-260/20 P, EU:C:2022:370).

- 96 Šiame atsakyme apeliančės iš esmės teigia, kad faktinės aplinkybės, dėl kurių kilo šiose sujungtose bylose nagrinėjami ginčai, skiriasi nuo faktinių aplinkybių, dėl kurių kilo ginčas, nagrinėtas byloje, kurioje priimtas tas Teisingumo Teismo sprendimas, o tai pagrindžia, kad jame padaryta išvada negali būti taikoma nagrinėjamu atveju. Konkrečiai kalbant, jų teigimu, Komisija klaidingai nusprendė, kad su apeliančėmis susiję prekiautojai veikė kaip importuotojai, todėl Bendrasis Teismas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai patvirtino, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis nagrinėjamu atveju taikytina pagal analogiją. Vis dėlto tokiu argumentu ginčijamas Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas. Kaip matyti iš šio sprendimo 44–46 punktų, nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas negali tikrinti tokio vertinimo, išskyrus įrodymų iškraipymo atvejį. Kadangi nebuvo nurodyta jokie iškraipymo, ši argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 97 Antra, dėl apeliančių teiginio, kad Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti, nes neatsižvelgė į jo 2020 m. balandžio 2 d. Sprendime *Hansol Paper / Komisija* (T-383/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:139) pateiktus vertinimus, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, jog Bendrojo Teismo pareiga motyvuoti savo sprendimus negali būti aiškinama taip, kad jis privalo išsamiai atsakyti į kiekvieną ieškovo nurodytą argumentą (2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Gualtieri / Komisija*, C-485/08 P, EU:C:2010:188, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Tokio vertinimo taip pat nepaneigia aplinkybė, kad Bendrasis Teismas pats pateikė šalims klausimų dėl galimo 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Hansol Paper / Komisija* (T-383/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:139) poveikio. Taigi reikia atmesti ir apeliančių argumentą, grindžiamą nemotyvavimu.
- 98 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, taip pat reikia atmesti trečiuosius apeliacinius skundų pagrindus, taigi, ir visus apeliacinius skundus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 99 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Šio reglamento 138 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 100 Kadangi šioje byloje Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, o apeliančės pralaimėjo bylą, iš jų priteisiamos su atitinkamu jų apeliaciniu skundu susijusios bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinius skundus.

2. Priteisti iš *PAO Severstal* bylinėjimosi išlaidas byloje C-747/21 P.

3. Priteisti iš *Novolipetsk Steel PJSC (NLMK)* bylinėjimosi išlaidas byloje C-748/21 P.

Parašai.